

[Socialministeren]

møntet i lovforslag. Jeg vil gerne slå fast, at regeringen og jeg ikke har set betænkningen; den er endnu ikke afgivet fra børnekommissionen og ligestillingsrådet, og jeg kender den derfor kun gennem omtale i dagspressen.

Jeg har her i tinget ved flere lejligheder oplyst, at der er etableret et samarbejde mellem børnekommissionen og ligestillingsrådet om en forbedret barselhvileordning. Fællesudvalget har afgivet betænkning til formændene for de to organer den 1. februar i år, og jeg har fået oplyst, at både børnekommission og ligestillingsråd vil behandle udvalgets betænkning i møder, der afholdes den 20. februar. Først derefter forventer jeg at modtage betænkningen.

Jeg må derfor svare hr. Poulsgaard, at jeg ikke er i stand til at tage stilling til en betænkning, jeg endnu ikke har set.

Poulsgaard (FP):

Nej, det kan man da forstå at ministeren ikke er i stand til, når hun ikke har set betænkningen, men man kan ikke forstå, at ministeren ikke kan udtale sig, idet jeg går ud fra, at hun ligesom alle andre borgere i dette land læser aviser og altså kender kommissionens indstilling i hovedtrækkene. Derfor skuffer det mig, at ministeren ikke klart og utvetydigt, som jeg anfører i den skriftlige begrundelse, vil tage afstand fra de tanker, som er ventileret deri.

Når jeg har spurgt – og nu bliver jeg måske nødt til at tage spørgsmålet op ved en senere anledning, når jeg ikke jeg kan få svar i dag – skyldes det, at det erhvervsliv, som alle siger skal hjælpes, har krav på at få at vide, om man f. eks. i 1979 kan regne med at få en merudgift, hvis man har yngre mænd eller kvinder ansat.

Men da jeg kunne forstå på ministeren, at jeg ingenting kunne få at vide i dag, må vi se, når betænkningen kommer; så kan vi jo vende tilbage til sagen.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg tror, hr. Poulsgaard kan være enig med mig i, at pressen ikke altid får det hele med, og at kommissioner o. lign. ikke altid bliver refereret fuldt ud. Derfor må det være helt klart, at en minister ikke kan udtale sig, bare på grundlag af hvad der står i pressen.

Poulsgaard (FP):

Det er egentlig dejligt, at man somme tider kan blive enig med en socialdemokratisk minister. Jeg kan tilslutte mig det, der blev sagt her, og derfor kan jeg slutte med at sige, at jeg vil vende tilbage, når vi får den betænkning, for vi skal have denne sag opklaret hurtigst muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

16) Til *boligministeren* af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Finder ministeren, at de indberetninger om brandsikring, der er indsendt af forsvarsministeriet vedrørende 2 bygninger på Christiania (Fredens Ark og Løvehuset), i den form, de har, overhovedet kan godkendes som gyldige indberetninger, jfr. brandsikringslovens § 2, stk. 1, og hvis dette ikke er tilfældet, kan ministeren oplyse, hvilke straffeforanstaltninger der i den anledning er iværksat over for forsvarsministeriet?«

(Spm. nr. 466).

Skriftlig begrundelse.

Man henviser til indberetninger fra forsvarrets bygningstjeneste til magistratens 4. afdeling vedrørende de to ovennævnte bygninger og brev fra samme til samme. Der henvises specielt til det forhold, at hele indberetningen, bortset fra den almindelige adresseopgørelse, er udfyldt.

Boligministeren (Ove Hove):

Hvad angår spørgsmålet om gyldigheden af de i spørgsmålet omtalte indberetninger, kan jeg for mit vedkommende svare, at jeg mener, indberetningerne må betragtes som gyldige, men jeg må samtidig gøre spørgeren opmærksom på, at det er Københavns kommune, der alene skal afgøre, om skemaerne kan godkendes, og at det også er Københavns kommune, der i givet fald skal iværksætte straffeforanstaltninger, hvis man mener, de ikke er gyldige.

Herudover kan jeg oplyse, at forsvarrets bygningstjeneste den 26. juli 1976, 4 dage før fristens udløb sendte indberetningsskemaer for de to bygninger på Christiania, som er på mere end 2 etager, og som benyttes til beboelse af christianitterne. Fristen for indsendel-